

Happy Hollow, een vitaal rusthuis (SPIRIT!)

Tragikomedie in twee bedrijven

door

PEG KEHRET

vertaling

Bas de Haas

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAPPY HOLLOW, EEN VITAAL RUSTHUIS – SPIRIT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PEG KEHRET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1979 by Pioneer Drama Service
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling in volgorde van opkomst:

CLARA PANOWSKI: In de tachtig. Alert, intelligent en met gevoel voor anderen. Haar gezondheid gaat snel achteruit en ze loopt met een stok, maar haar haar is aantrekkelijk gekapt en ze ziet kans er stijlvol uit te zien niettegenstaande haar fysieke problemen. Ze is een unieke vrouw met een jonge geest in een ouder wordend lichaam.

ESTHER ORIOLE: Bejaard, kort en mager. Toenemende dementie maakt dat ze zich kinderlijk gedraagt. Fantasie en werkelijkheid lopen bij haar dooreen. Haar witte haar zit verward en ze draagt vormeloze katoenen jurken en dikke, flodderige katoenen kousen. Ze deelt haar kamer in Happy Hollow met Clara. Ze is nog kwiek en beweegt zich zonder moeite.

ARBY CLEMENTS: Net in de twintig. Aantrekkelijk en vol energie. Arby straalt liefde voor haar bejaarde vriendinnen uit. Voor haar werk als bejaardenhulp in Happy Hollow draagt ze een pastelkleurig uniform.

MISS MONROE: De directrice van Happy Hollow. Een statige vrouw begin veertig. Ze draagt stemmige kleren en is overbezorgd over hoe ze eruit ziet.

JOE JOHNSTON: Een voormalige dokwerker die een enorme hekel heeft aan het opgesloten zijn in Happy Hollow. Toen hij jong was hield hij van sigaren, poker en vrouwen. Van de twee eerste houdt hij nog steeds.

DOBBINS: Nog een bewoner van Happy Hollow. Een boekhouder die altijd een rustig, bescheiden leven heeft geleid.

POLITIEAGENT: Een geroutineerde diender.

FRANCES WELLS: De advocaat van mevrouw Panowski. Zakelijk en competent, met gevoel voor humor. Zeer gesteld op haar cliënt.

De rollen van Joe Johnston, Dobbins en de politieagent kunnen ook door vrouwen gespeeld worden, de rollen van Monroe en Wells ook door mannen.

Het toneel stelt een kamer voor in het bejaardenhuis “Happy Hollow”, gevestigd in een kleine stad in het mid-westen van Amerika. De deur

naar de gang is midden achter. Voor links een deur naar de badkamer. Rechts van de gangdeur staat een grote toilettafel en daarnaast Clara's bed. Op de tafel een grote kandelaar met kaars en lucifers. Aan het voeteneinde van het bed staat een klein tafeltje met daarop een wekker, een lamp, een telefoontoestel en een telefoongids. Een klein tafeltje onder het raam rechtsvoor met daarop een draagbare grammofoon (of CD speler) en twee potten met planten. Tussen beide tafels een schommelstoel. Boven Clara's bed drie kleurrijke affiches van Hawaï aan de muur. Op een boekenplank aan de rechtermuur staan een aantal boeken, waaronder een woordenboek, een lexicon en het grote holle woordenboek. Esthers bed staat links. Een dekenkist aan het voeteneinde met een kleurige deken erover. Een kapstok direct links naast de gangdeur. Boven Esthers bed in de linkermuur een ingebouwd boekenkastje, maar met slechts een paar boeken erin. In plaats daarvan liggen op de planken allerlei speelgoedbeesten van diverse soort en omvang, waaronder een teddybeer met een verband om zijn hoofd. Een poppenwagen staat naast Esthers bed. Iets rechts van het midden op de voorgrond staat een bureautafel met daarop een draagbare schrijfmachine, papier en een stapel getypte bladzijden. Een draaistoel hierachter en een prullenmand. De bedden zijn ziekenhuisbedden of bedden met een hoge achterkant, zodat Clara en Esther rechtop in bed kunnen zitten. Een kaartje 'Niet storen' hangt aan de deurknop. Een vouwstoel ligt onder Esthers bed.

Eerste bedrijf:

scène 1 – Een dinsdagnamiddag in augustus

scène 2 – Woensdagmiddag

Tweede bedrijf:

scène 1 – Die avond om negen uur

scène 2 – Vijftien minuten later

scène 3 – De volgende morgen

SPIRIT!
by
PEG KEHRET

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Als het doek opgaat zit Clara aan de bureautafel te typen. Na een paar woorden haalt ze het papier uit de machine, maakt hier een prop van en gooit die zonder er naar te kijken over haar schouder richting prullenmand. Ze kijkt of de prop erin ligt en handelt dienovereenkomstig. Terwijl ze een nieuw vel in de machine draait komt Esther binnen met haar poppenwagen waarin een speelgoedhond ligt. Ze duwt de wagen naar links voor en tilt het hondje voorzichtig op bed. Op dat moment gaat de wekker af. Clara pakt haar wandelstok en tikt daarmee op de wekker zodat het gerinkel stopt.

ESTHER: Waarom gaat de wekker af?

CLARA: Arby komt zo meteen. *(Ze staat op, rekt zich uit en doet de hoes over de schrijfmachine)* Ik was bang dat ik me teveel zou verliezen in mijn boek en niet voor haar klaar zou zijn, zodat ik de wekker heb gezet.

ESTHER: Wie komt er dan?

CLARA: Arby. *(Esther kijkt nietszeggend)* Je weet wel, Arby. Arby Clements.

ESTHER: Is dat een van mijn dochters?

CLARA: Zij is een hulpje hier. Ze komt hier elke middag om drie uur en blijft tot middernacht. *(Ze pakt een grammofoonplaat met Hawaiï muziek en twee plastic bloemen van de bovenste plank van het tafeltje rechtsvoor. Ze steekt een van de bloemen in haar kapsel en legt de andere naast de grammofoon. Ze haalt de plaat uit de hoes en legt die op de speler, klaar om hem af te draaien)*

ESTHER: Ik ken haar niet.

CLARA: Als je Arby ziet ken je haar wel.

ESTHER: Het klinkt als een mooie poppenaam.

CLARA: Wat klinkt zo?

ESTHER: Die naam. Arby.

CLARA: Dat is haar echte naam niet, het zijn haar initialen. Ze heet Rachel Barbara, maar ze gebruikt alleen haar initialen, en als je dat vlug zegt klinkt dat als Arby.

ESTHER: Ik zou mijn dochter nooit Arby noemen. *(Denkt even diep na)* Toch?

CLARA: Jouw dochters heten Elisabeth en Elnora.

ESTHER: *(Blij dat te horen)* Dat is zo. Elke naam in onze familie begint met een E. Ik ben Esther en ik ben met Ed getrouwd en we hebben een Elisabeth en een Elnora.

CLARA: Vergeet Eldon niet.

ESTHER: Wie?

CLARA: Eldon. Je zoon.

ESTHER: Je bedoelt Butch.

CLARA: Zijn echte naam is Eldon.

ESTHER: We noemden hem altijd Butch. Niemand noemde hem ooit Eldon. Vanaf zijn geboorte noemden we hem Butch. We hadden hem ook eigenlijk Butch moeten noemen, maar dat begint niet met een E.

CLARA: Ik snap het.

ESTHER: Zelfs op zijn bruiloft. *(Ze pakt de speelgoedhond op en praat ertegen alsof het de bruidegom is)* De dominee zei: Butch Oriole, neemt u deze vrouw *(Pakt nog een speelgoedbeest op en houdt dat in haar andere hand)* als uw wettige echtgenote? Hij zei niet Eldon Oriole, hij zei Butch Oriole. *(Pauze)* Wat ben je aan het doen?

CLARA: Ik maak me gereed voor mijn hula-les. Arby komt om kwart over drie en ze gaat me weer lesgeven.

ESTHER: Wie is Arby? *(Clara overweegt een moment om alles opnieuw uit te leggen, maar ziet er van af. Ze haalt een plastic koord uit de la en doet die om haar hals)*

ARBY: *(Komt op met een papieren zakje in de hand)* Hoi Clara, hoi Esther.

CLARA: Hallo Arby, ik ben bijna klaar.

ESTHER: Het is Arby! *(Tot Clara)* Waarom heb je niet gezegd dat Arby zou komen? Dan had ik mijn haar gekamd.

ARBY: Je ziet er prachtig uit zoals je bent. En kijk eens! Ik heb een cadeautje voor je meegebracht. *(Ze doet het zakje open en haalt er een goedkope speelgoedpoes uit)* Alsjeblieft. *(Geeft de kat aan Esther)* Een nieuw huisdier.

ESTHER: *(Verrukt)* Oh, kijk! Een klein poesje. Een nieuw klein poesje! *(Ze begint tegen de kat te praten, terwijl ze het beest aait en koestert)*

ARBY: We zijn gisteren naar de braderie geweest en hebben het met darts gewonnen.

ESTHER: Wie won hem? Jij?

ARBY: Mijn verloofde.

CLARA: De gelukkige jongeman met wie ze over zes weken gaat trouwen.

ARBY: Vijf weken. Nou ja, vijf weken, vier dagen en *(Kijkt op haar horloge)* zes uur.

ESTHER: Heeft-ie een naam?

ARBY: Hij heet David. *(Ze spreekt de naam uit met een verheven klank in haar stem)* David Cranston Tooker.

ESTHER: Lijkt me nogal een lange naam voor zo'n klein poesje. *(Houdt de kat omhoog)* David Cranston Tooker. Maar als je het zegt.

ARBY: Niet de kat. Mijn verloofde heet zo. Jij moet maar een andere naam voor de poes verzinnen.

ESTHER: Ik denk niet dat we dat moeten doen. Hij is toch al in de war, in een nieuwe omgeving en zo. Ik geloof niet dat het verstandig is om hem nu een andere naam te geven. *(Ze houdt de kat dicht bij haar gezicht)* Je wil geen andere naam, hè David Cranston Tooker? *(Ze schudt de kat heen en weer alsof die nee zegt)* Zie je wel? Hij wil zijn eigen naam houden.

ARBY: Maar...

CLARA: Waarom niet? Die naam is aardig genoeg.

ARBY: *(Begint te lachen)* Inderdaad. Het is eigenlijk een bijzonder mooie naam! *(Met de hand aan de grammofoon)* Klaar, Clara?

CLARA: *(Naar het midden van het toneel, met het gezicht naar het publiek)* Klaar. *(Arby steekt de andere bloem achter haar oor en gaat naast Clara staan. Ze beginnen te heupwiegen. Arby kan het heel goed, maar Clara probeert het en moet daarbij zo vaak op haar stol leunen dat ze alleen maar wat heen en weer schudt en haar vrije hand gebruikt om haar evenwicht te bewaren. Esther laat het speelgoedbeest 'dansen' op bed. Gedrieën zingen ze met de muziek mee)* Aloha-oe...aloha-oe...

ARBY: *(Zingend)* Zwaai met je handen,,, maar niet met je bovenlijf...

ESTHER & CLARA: La...la...la...la...

ARBY: Wacht even. *(Ze licht de arm van de grammofoon op)* Laten we dat nog een paar keer herhalen. Het gaat veel beter dan gisteren. Ik geloof dat je de slag te pakken hebt.

CLARA: *(Loopt naar de schommelstoel en gaat zitten)* Met mijn hand en mijn arm lukt het wel, maar voor de rest heb ik wat hulp nodig.

ARBY: Je moet er alleen aan denken dat je je bovenlijf stil moet houden. Laat de beweging uit je heupen komen.

CLARA: Zeg dat maar tegen mijn lichaam. Mijn hele leven gaat, als ik mijn heupen beweeg, mijn hele lijf mee. Het is niet zo eenvoudig om van zo'n gewoonte af te komen.

ARBY: Dat lukt best met een beetje oefenen. Denk alleen maar aan die witte zandstranden en de helderblauwe oceaan en de palmen... en daar sta jij, de hula dansend.

CLARA: *(Droefgeestig)* Ik vraag me af of ik daar ooit heen zal gaan. *(Gaat op bed zitten)*

ARBY: Natuurlijk gebeurt dat een keer!

CLARA: Mijn hele leven heb ik naar Hawaï willen gaan, maar het is me nooit gelukt omdat ik geen geld had. En nu ik ineens rijker ben dan ik ooit had durven dromen kan ik nog steeds niet gaan. Als ik geweten had dat ik op een dag veel geld zou hebben, zou ik het geleend hebben en gegaan zijn toen ik nog gezond was. Maar ik was bang dat ik al mijn spaarcentjes voor mijn oude dag nodig zou hebben.

ARBY: Je bent verstandig geweest. Hoe kon je weten dat je boek veel geld zou opbrengen?

CLARA: Niet alleen het boek. Ook de pocketuitgave, zes vertalingen en de filmrechten. Kan jij je voorstellen dat iemand \$ 250.000 over heeft voor de filmrechten van een boek, geschreven door een onbekende auteur?

ARBY: Je bent niet lang onbekend gebleven.

CLARA: Alleen maar omdat het over reïncarnatie gaat en toevallig staat dat dit jaar in de belangstelling. \$ 250.000!

ARBY: Dat is toch fantastisch! Ze hadden dat vast niet betaald als het dat niet waard was. *(Ze gebaart naar de tafel)* Denk er eens aan wat je waarschijnlijk voor je tweede boek vangt.

CLARA: Als ik dat tenminste afmaak. Ik kan geen logisch einde bedenken. *(Pakt een paar pagina's van het manuscript op)*

ARBY: Vast wel.

CLARA: Waarschijnlijk gooi ik het uiteindelijk in de prullenmand. Heb je wel eens gehoord van de "Unvollendete symfonie"? Ik schrijf het "Unvollendete boek".

ARBY: Dat zei je ook van je eerste boek. Je zat twee maanden vast op het eind en je zei dat het nooit af zou komen. Maar dat gebeurde wel. Je voltooide het toen in één dag; en nu zal je ook best een goed einde kunnen bedenken.

CLARA: *(Pakt een envelop van de tafel en laat die aan Arby zien)* Ik heb vandaag een brief van mijn uitgever gekregen. Op dezelfde dag stuurde hij mij die met de exemplaren voor de auteur toe; het boek zal met een week of twee in de winkel liggen.

ARBY: O, is dat niet opwindend?

CLARA: Hij wil een paar signeersessies organiseren in een paar boekhandels. *(Ze loopt naar het kastje achter op het toneel en legt de envelop in de la)*

ARBY: Signeersessies! Dat is fantastisch! Wat zei miss Monroe? Vindt ze het goed?

CLARA: Ik heb het haar niet gevraagd.

ARBY: Waarom niet? Wil je het niet doen? Ik zou denken dat het heel plezierig zou zijn om exemplaren van je eigen boek te signeren.

CLARA: O ja, dat wil ik zeker.

ARBY: Dan kun je dat maar beter rechtstreeks aan miss Monroe vertellen. Je hebt haar toestemming nodig om Happy Hollow te verlaten en... *(Ze zwijgt en kijkt Clara achterdochtig aan)* Je hebt het haar toch wel verteld? Van het boek?

CLARA: Ik was het van plan, ja.

ARBY: Clara, je *moet* het haar zeggen. Bovendien komt ze er toch wel achter zodra het boek verschenen is, zeker als de uitgever publieke optredens en signeursessies organiseert.

CLARA: Je zal wel gelijk hebben.

ARBY: Als het mijn boek was had ik het haar meteen verteld, het ogenblik dat het verkocht was. Ik had het gezegd tegen iedereen die ik ken en een paar die ik niet ken. Hoe kan je dat stilhouden? *(Clara haalt haar schouders op)* Hoe lang geleden is het... tien maanden? *(Clara knikt)* Tien maanden geleden en je hebt nog steeds niets tegen miss Monroe gezegd. En hoe staat het met de anderen? Je neef en nicht? Heb je het hen al verteld?

CLARA: Achterneef en achternicht.

ARBY: Goed dan. Heb je ze het verteld?

CLARA: Nee.

ARBY: De enige familieleden die je hebt, en die denken nog steeds dat je een arm, oud dametje bent, dat heel zuinig moet leven van een AOW en een klein lerarenpensioentje.

CLARA: Maak er een halfwijs oud dametje van. Tikkeltje lichtgeraakt. Denkt dat ze een boek kan schrijven op haar leeftijd!

ARBY: Maar Clara....

CLARA: Dat is zo. *(Ze doet ze na)* Arme tante Clara, die haar tijd verdoet met te proberen een thriller te schrijven. Het arme schepsel. *(Ze grijnst)* Ze denken dat dit *(Wijst naar het manuscript)* mijn eerste boek is.

ARBY: Welnee!

CLARA: En Monroe denkt dat ook. Ze denken allemaal dat ik nog steeds aan mijn eersteling werk. *(Ze gaat de badkamer in en komt terug met een gieter, waarmee ze de kamerplanten begiet)*

ARBY: Nou ja, over twee weken zullen ze de waarheid weten, of je ze het vertelt of niet, en ik denk dat het beter is als je dat tegen ze zegt dan dat ze ineens je boek in de winkel zien liggen.

CLARA: Onmogelijk. Monroe loopt nooit een boekhandel binnen. Ze is ongeletterd.

ARBY: Ze is niet ongeletterd.

CLARA: Het enige wat ze de afgelopen tien jaar heeft gelezen is de TV gids.

ARBY: Omdat ze geen belangstelling heeft voor boeken betekent dat nog niet dat ze ongeletterd is.

CLARA: En ook al zou ze merken dat mijn boek uitgegeven is, zou ze het nog niet lezen.

ARBY: Natuurlijk doet ze dat wel. Iedereen die jou kent zal het willen lezen. Ik kan er nauwelijks op wachten.

CLARA: Monroe niet. Ze zal wachten totdat de film verschijnt.

ARBY: Hoe dan ook, ik stel voor dat je het haar vertelt, dan is dat afgedaan. En bel je achternicht en je achterneef ook op. Misschien dat ze je af en toe eens komen opzoeken, als ze weten dat je rijk bent.

CLARA: Daar ben ik nou juist benauwd voor. Als ik wat slimmer was geweest had ik een pseudoniem gebruikt. Dan had ik nooit iets aan wie dan ook hoeven vertellen.

ARBY: Ik zou denken dat je het had willen vertellen, om te laten zien dat ze een heel verkeerd beeld van je hebben.

CLARA: Dat dacht ik ook, ja. Toen ik bezig was met schrijven fantaseerde ik dat ik tegen mensen zei dat het verkocht was. Ik wist al precies wat ik tegen Monroe zou zeggen. Maar toen de brief met het contract kwam wilde ik het alleen maar vertellen aan mensen die het zouden begrijpen, die het spannend zouden vinden en die blij voor me waren.

ARBY: Ik geloof dat miss Monroe het ook spannend zou vinden.

CLARA: Ja, vanwege het geld. Maar ze zal niets begrijpen van wat ik tot stand heb gebracht. Maar mijn familie begrijpt dat evenmin. *(Haalt haar schouders op)* Dus heb ik het aan niemand verteld, behalve aan jou en Esther. Maar die is het weer vergeten. *(Ze brengt de gieter terug naar de badkamer)*

ESTHER: Gaan jullie niet meer dansen? David Cranston Tooker wil dansen.

CLARA: Al het geld dat ik graag had willen hebben en nu laat mijn lijf het afweten.

ARBY: Niks afweten. Je hebt een tijdelijke dip gehad, dat is alles.

ESTHER: *(Zingt en laat haar knuffel dansen)* Aloha-oe...aloha-oe...

CLARA: Noem je reumatiek, leveraandoening en twee hartaanvallen een tijdelijke dip?

ARBY: Natuurlijk. Span je spieren. *(Clara doet dat niet. Arby trekt een vleiend gezicht; dat is een standaardgrap tussen hen beiden)* Kom op, laat me zien hoe je je spieren spant. *(Clara, even met tegenzin, daarna met duidelijk enthousiasme, spant haar armspieren door haar vuisten te ballen en haar biceps op te zetten. Daarna neemt ze de klassieke houding van een bodybuilder aan. Arby lacht en Esther*

klapt in haar handen) Dat is beter. Popeye zou jaloers zijn op zulke biceps. En nu praten we niet meer over niet naar Hawaï gaan. *(Ze zet de grammofoon weer in werking, pakt Clara bij de hand en helpt haar overeind. Ze beginnen weer met de hula-dans en zijn goed en wel aan de gang als miss Monroe binnenkomt. Ze zien haar niet. Monroe kijkt het dansen een ogenblik met afkeer aan en zet de grammofoon uit)*

CLARA: Hee! Oh, bent u het.

ARBY: Hallo, miss Monroe.

MONROE: Wat zijn jullie aan het doen?

CLARA: De charleston? *(Ze doet een paar charleston-danspassen)*

MONROE: Miss Clements, ik zou graag een verklaring horen. Waarom dansen u en mevrouw Panowski de hula?

CLARA: Ik dacht dat u niet wist wat dat was.

ESTHER: Miss Monroe, mag ik u David Cranston Tooker voorstellen? *(Houdt de nuffel omhoog. Monroe negeert haar)*

ARBY: Dit is lichamelijke oefening. U heeft mij gezegd dat elke bewoner dagelijks enige beweging krijgt.

MONROE: Ik bedoelde daarmee *niet* de hula.

ARBY: Het is een goede oefening. Veel spieren komen in beweging. U moet het ook eens proberen. *(Draait even met haar heupen)*

MONROE: Miss Clements!

ARBY: Neem me niet kwalijk.

ESTHER: David Cranston Tooker, dit is miss Monroe. *(Monroe negeert haar weer)*

MONROE: Haal alstublieft dit...eh...gereedschap weg.

ARBY: Ja, mevrouw. *(Stopt de plaat in de hoes en legt die weg)*

MONROE: En beperk in de toekomst uw oefeningen tot eenvoudige gymnastiek. Er komen een dezer dagen een aantal zeer belangrijke personen Happy Hollow bekijken. Zeer belangrijke personen. En wij willen niet dat die hier iets aantreffen wat als slechte smaak beschouwd kan worden.

ARBY: De hula heeft niets met slechte smaak te maken. In Hawaï wordt dit beschouwd als...

MONROE: Het zijn conservatieve mensen...bankiers. Ze zouden het wel eens ongepast vinden dat bewoners van Happy Hollow de hula dansen. *(Tot Clara)* Ze hebben vermoedelijk ook geen waardering voor spiritistische seances, en daarom wil ik u vragen die uit te stellen tot na hun bezoek.

CLARA: Maar ik heb Esther beloofd dat ik vanavond zou proberen in contact te komen met Edward.

MONROE: Edward?

ARBY: Esthers echtgenoot. Dat wil zeggen wijlen haar echtgenoot.

MONROE: Bedoelt u dat....? (*Ze is ernstig ontdaan*) Mevrouw Panowski! Ik dacht dat u boven dit soort beuzelarijen stond.

CLARA: Welke beuzelarijen?

MONROE: Ik leefde in de veronderstelling dat uw seances voor de grap waren. Ik had geen idee dat dit aan de gang was.

CLARA: Wat? Wat was aan de gang?

MONROE: Alleen maar omdat mevrouw Oriole, wel, laten we zeggen niet helemaal honderd procent is, is dat geen reden om haar voor de gek te houden.

CLARA: Voor de gek houden! Ik zou Esther nooit voor de gek houden.

ESTHER: Clara is mijn vriendin. Ze begrijpt alles van mijn dieren.

ARBY: Het is helemaal geen beuzelarij, miss Monroe. Clara kan werkelijk in contact komen met geesten. Soms zendt Edward berichten van gene zijde aan Esther.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto